

Can Torres

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Torres
A l'est del terme municipal
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 631

Coordenades:

Latitud: 41.62119
Longitud: 2.02873
UTM Est (X): 419086
UTM Nord (Y): 4608174

Classificació

Número de fitxa 08120 - 118
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Protecció Integral (Número 13 del Catàleg de Béns del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal).
Tipologia B de la normativa específica pels elements arqueològics (Fitxa número 59 del Catàleg de Béns a protegir del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal).
Data aprovació: dt., 22/09/2009 - 12:00
Número inventari Si (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial

Titularitat Privada
Titular: 08119A003000150000YG
Fitxes associades:
[Relloige de sol de Can Torres](#)
[Jaciment de Can Torres](#)
[Trull de Can Torres](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 28/12/2020 - 10:33

Descripció

La masia de Can Torres està situada al vessant sud-est de la muntanya de sant Llorenç del Munt; en un ampli planer sobre la confluència dels torrents del sot de la Codoleda, del sot del Canyet i de les Saleres.

En el cadastre del 1768 s'observa com Can Torres era una de les masies de Matadepera que disposava de més extensió de bosc i terres ermes. El gruix de les terres conreades se situaven al nord de la masia i a llevant de la muntanya de Sant Llorenç. És per aquest motiu que se la denomina com a masia de muntanya.

És una masia closa, envoltada per un recinte tancat amb muralla que presenta espitlleres a migdia i a ponent, on hi ha la porat del barri, d'arc rebaixat de maons. La planta és quadrangular, d'aspecte força compacte i robust. Consta de planta baixa i pis. La coberta és de teules àrabs a dues aigües, amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia.

De la façana destaca el portal rodó dovellat i un rellotge de sol, sota el carener. El parament és de paredat vist arremolinat. Algunes finestres tenen l'emmarcament de pedra treballada i d'altres de maons.

Es conserva l'era, annexa a la façana de ponent, davant del portal del barri. Segons el catàleg (2009), dels elements arquitectònics de l'interior de la casa destaca la volta del celler, la premsa de 1819 i dues gerres d'oli encastades en els contenidors d'obra força interessants.

També hi ha restes d'un trull exterior prop de l'era on avui s'hi pot veure la pedra de molí feta amb conglomerat procedent des massís. No massa allunyat de la casa en direcció sud s'hi localitza un forn d'obra.

Observacions:

La documentació recollida en la bibliografia anomena una font propera que no hem pogut localitzar.

Història

Can Torres està documentada al segle XIII amb el nom de mas Torrella, alou del monestir de Sant Llorenç del Munt, que en detenia el domini eminent i el dret de cobrar censos i delmes de les terres.. Per maridatge dels fills no hereus de la casa donarà nom a Can Torrella de Baix i de Dalt de Matadepera. A finals del segle XVI, canvia de nom degut a la manca de successió directa de Tomàs Torrella. A partir d'aquí, entren els Batlles, després per casament els Torres de Vacarisses i finalment els Palet de la Quadra. A la segona meitat del segle XIX s'amplia el patrimoni amb Can Barceló de Rubí, Can Palet de Vistalegre, Can falguera de les Fonts de Terrassa i algun altre més.

L'any 1608, després d'una llarga etapa de decadència del monestir les seves rendes es van destinar al Col·legi Benedictí de Lleida. Al final del segle XVII, un procurador del prior de Sant pau del Camp cobrava els censos i delmes de l'heretat de Can Torres. A més hi havia altres senyors que cobraven petites quantitats de cereals com a pagament de delme (Roca: 1996).

El 1699, Miquel Batlles Torres, nét de Jacint Torres, comença a escriure un dietari, que es perllongarà fins l'any 1924, escrit pels seus descendents. Conreaven cereals en guaret i a finals del segle XVII plantaren vinya, tot i que no era prioritària. Els excedents permetien al propietari contractar mà d'obra per a les feines forestals. Destaca l'activitat ramadera de la família. Miquel Batlles adquiria ramats de bous i cabres i després en cedia bona part per a l'engreix, ja que les seves terres no eren massa bones per a la pastura. Després veia els caps als principals nuclis del Vallès i la costa. També tenia bous, emprats com a bestiar de força, un matxo i porcs per a l'engreix.

Pels volts dels anys 1920 i 1930, els masovers de Can Torres eren Isidre Bosch i Clotilde Casals. Als anys seixanta foren Eudald Companyó i la mocadera, Dolores Orriols.

Els treballs de Joan Baptista Galí (1993) i Pere Roca (1996), aporten molta informació sobre l'economia de la masia i, alhora, per extensió de la realitat dels segles XVII a XIX. En aquest moment la masia era una de les més grans del terme en quan a extensió i també en producció agrària i ramadera dins d'un model agrari perfectament estructurat i sostenible.

Bibliografia

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Tomo IV. Catàleg de Béns.

BALLBÉ I BOADA, Miquel (1985). *Masos i pairalies de Matadepera*. Caixa d'Estalvis de Terrassa.

BALLBÉ I BOADA, Miquel (1981). Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història. 1er volum, Matadepera. Ajuntament de Matadepera.

BATLLES i TORRES, Miquel (1824). Llibre de notes dels hereus de Can Torres: 1699-1824. Matadepera.

BOSCH, Laura (2016). El forn ceràmic de Can Maimó (Vilanova del Vallès); XXXII Sessió d'Estudis Mataronins, núm. 32, pàgs. 21-24.

COMASÒLIVAS i FONT, Joan (2017). Elements patrimonials del Torrent de Can Solà del Racó, dins XXXVIII Ronda Vallesana. Sant Feliu del Racó - Castellà del Vallès, pp. 57-60. Sabadell. Unió Excursionista de Sabadell.

FÀBREGA ENFEDAQUE, Albert (2009). Forns antics de ceràmica a la Catalunya Central. Dins Dovella, núm. 101; pàgs. 4 a 10.

FERRANDO, A. 1987. *El Monestir de Sant Llorenç del Munt i les seves possessions*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT SEGURA, Xavier (1985). Forn de les Pedritxes, Matadepera (Vallès Occidental). Campanya d'urgència (18 de juliol al 17 d'agost de 1985). Generalitat de Catalunya. Direcció General del Patrimoni cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia.

FONT SEGURA; X. i MUNUERA BERMEJO, J. (2014). *Matadepera: patrimoni cultural*. Ajuntament de Matadepera.

FONT SEGURA, Xavier (2017). Memòria de les intervencions arqueològiques preventiva i de cobriment-protecció del forn de Calderols. Matadepera (Vallès Occidental). 2016-2017.

GALÍ i BARBA, Joan Baptista (1993). Llibre de notes dels hereus de Can Torres. Matadepera (1699-1824); dins Termes, núm. 8 , pp. 29- 37.

LACUESTA, Raquel; MOLET PETIT, Joan; RUIX DE GUINEA, Jesús Àngel (2001). Inventari del Patrimoni Arquitectònic. Parc Natural de Sant Llorenç i Serra de l'Obac. Diputació de Barcelona. Serveis del Patrimoni Arquitectònic Local i de Parcs Naturals.

MAURI, Alfred (2006). La configuració del paisatge medieval: el comtat de Barcelona fins al segle XI. Tesi Doctoral Universitat de Barcelona. <http://hdl.handle.net/10803/2065>. Element núm. 1692 I, p 81.

ROCA i FABREGAT, Pere (1996). Una Masia de la muntanya vallesana a l'inici del segle XVIII: el llibre de notes dels hereus de Can Torres de Matadepera (1699-1704). Arraona, 18, pp. 9-45. Sabadell.

SALLENT i GOTÈS, Llorenç (1897). Los arxius parroquials. Sant Joan de Matadepera, dins Memorias Històriques Catalanas. Barcelona.

Enllaços d'interès:

[Fons localitzables a l'Arxiu Municipal de Matadepera](#)

